

Informació Información information

Museu Ceràmica Manises

C/ Sagrario, 22
46940 Manises
València — España
96 152 10 44
museo@manises.es
www.museuceramicamanises.es

Horario del museo

Horari del museu Museum schedule

De dimarts a dissabte:
De martes a sábado:
From Tuesday to Saturday:
10.00 — 13.30 h
16.00 — 19.00 h
Diumenges i festius:
Domingos y festivos:
Sundays and holidays:
11.00 — 14.00 h

Tancat

Tots els dilluns
1 de gener, 1 de maig,
19 de juliol i 24, 25 i 31
de desembre.

Cerrado

Todos los lunes
1 de enero, 1 de mayo,
19 de julio y 24, 25 y 31
de diciembre.

Closed

Every Monday
January 1, May 1,
July 19 and 24, 25 and 31
of December.

Entrada gratuïta

Els grups és imprescindible que sol·licitin hora de visita amb antelació.

Entrada gratuita

Los grupos es imprescindible que soliciten hora de visita con antelación.

Free entrance

Groups is a must requesting visiting time in advance.

Segueix-nos a:

Síguenos en:

Follow us on:



5. Segle XX. La industrialització i el bon nivell que experimenta la ceràmica a Manises a la fi del segle XIX, consolidat durant el primer terç del XX, es veuen bastant ben reflectits en la seleccionada mostra de taulells decorats amb la tècnica del tubat. Hi destaquen les branques i els sòcols, amb motius decoratius d'estil historicista, modernista i art déco produïdes a les fàbriques de José María Verdejo, Leopoldo Mora, Fills de Justo Vilar, i Francisco Lahuerta. Pel que fa a les peces de volum, també tenen notable rellevància les d'aquest mateix estil decoratiu i especialment les d'inspiració hispanoàrab en reflex metàl·lic; sense oblidar les decorades en policromia sobre pasta blanca amb les mateixes influències estilístiques que presenta la taulelleria. Al final del recorregut es troben les vitrines monogràfiques de joguets, de botigues de fantasia i de porcelaneres, aquestes últimes creades a partir de 1942 a la fàbrica de Ceràmicas La Hispania.

5. Siglo XX. La industrialización y el buen nivel que experimenta la cerámica en Manises a finales del siglo XIX, consolidado durante el primer tercio del XX, se ven bastante bien reflejados en la seleccionada muestra que se expone de azulejos decorados con la técnica del entubado, destacando las jambas y los zócalos, con motivos decorativos de estilo historicista, modernista y art déco producidas en las fábricas de José M^o Verdejo, Leopoldo Mora, Hijos de Justo Vilar y Francisco Lahuerta. En lo referente a las piezas de volumen también tienen notable relevancia las de este mismo estilo decorativo y en especial las de inspiración hispano-árabe en reflejo metálico; sin olvidar las decoradas en policromía sobre pasta blanca con las mismas influencias estilísticas que presenta la azulejería. Al final del recorrido se encuentran las vitrinas monográficas de juguetes, de botijos de fantasía y de porcelaneras, éstas últimas, creadas a partir de 1942 en la fábrica de Cerámica la Hispania.

5. XX Century. The industrialization and excellent level that ceramics undergoes in Manises at the end of the 19th century, consolidated during the first third of the 20th, are quite well reflected in the exhibition of tiles decorated with the tube-lining technique, where the jambs and skirting boards, with decorative motifs in a historicist, modernist and art deco style produced in the factories of José M^o Verdejo, Leopoldo Mora, Hijos de Justo Vilar and Francisco Lahuerta. Regarding the volume pieces, those of this same decorative style are also of great relevance, especially those of Spanish-Arab inspiration in metallic reflection. We cannot ignore those decorated in polychrome on white body with the same stylistic influences that the tile work presents. At the end of the tour are the monographic showcases for toys, fantasy jars and porcelains, the latter, created since 1942 at the Cerámicas la Hispania factory.

6. Ceràmica d'art. En aquesta sala s'exposa una síntesi dels fons de l'MCM relacionats amb la ceràmica de creació contemporània internacional. Actualment es presenta la col·lecció donada l'any 2000 a l'MCM per Arcadi Blasco (Mutxamel, Alacant, 1928 - Majadahonda, Madrid 2013), un dels ceramistes espanyols més importants en aquesta especialitat; un conjunt d'obres d'Alfonso Blat (Benimàmet, 1904 – València, 1970), pioner de la ceràmica d'art a Espanya, que va destacar per la gran bellesa i varietat dels vidriats; i una mostra de les obres premiades en la Biennial Internacional de Ceràmica de Manises que, seguint un torn, deixen el seu lloc per a ser ocupat per altres obres de la col·lecció de ceràmica contemporània precedents de donacions, com ara peces d'Antoni Cumella, Enrique Mestre, Héctor Buigues, Joan Carrillo, Claudi Casanovas, Alberto Hernández, Pit Nicolas, Rafael Pérez Fernández, Mercedes Sebastián i Xavier Toubes, entre altres.

6. Cerámica de arte. En esta sala se expone una síntesis de los fondos del MCM relacionados con la cerámica de creación contemporánea internacional. Actualmente se presenta la colección donada en el año 2000 al MCM por Arcadio Blasco (Mutxamel, Alicante, 1928- Majadahonda, Madrid 2013), uno de los ceramistas españoles más importantes en esta especialidad; un conjunto de obras de Alfonso Blat (Benimamet, 1904 - Valencia, 1970), pionero de la cerámica de arte en España, que destacó por la gran belleza y variedad de los vidriados que conseguía, y una muestra de las obras premiadas en la Bienal Internacional de Cerámica de Manises que, siguiendo un turno, pueden dejar su lugar para ser ocupado por otras obras de la colección de cerámica contemporánea procedentes de donaciones, como son piezas de Antoni Cumella, Enrique Mestre, Héctor Buigues, Joan Carrillo, Claudi Casanovas, Alberto Hernández, Pit Nicolas, Rafael Pérez Fernández, Mercedes Sebastián y Xavier Toubes, entre otros.

6. Ceramics of art. In this room, the exhibition offers a compendium of the MCM collections related to ceramics of international contemporary creation. Currently, the collection donated in 2000 to the MCM by Arcadio Blasco (Mutxamel, Alicante, 1928 - Majadahonda, Madrid 2013), one of the most important current Spanish ceramists in this specialty, is being exhibited; also a set of works by Alfonso Blat (Benimamet, 1904 - Valencia, 1970), a pioneer of art ceramics in Spain, who stood out for the great beauty and variety of glazes he achieved, and last but not the least, a sample of the works awarded at the International Biennial of Ceramics of Manises, which in turn will give way to other works belonging to the collection of contemporary ceramics from donations, such as pieces by Antoni Cumella, Enrique Mestre, Héctor Buigues, Joan Carrillo, Claudi Casanovas, Alberto Hernández, Pit Nicolas, Rafael Pérez Fernández, Mercedes Sebastián and Xavier Toubes, among others.

Uxue López Iruretagoyena
Tocador Nº7
170 x 100 x 50 cm
Pasta blanca, esmalt, fusta,
metall, espill, marbre i teixit.
Motle per colament.
MCM Inv.: 5610
Pasta blanca, esmalte,
madera, metal, espejo, mármol
y tejido. Molde por colada.
MCM Inv.: 5610
White paste, glaze, wood,
metal, mirror, marble and cloth
fabric. Mould. MCM Inv.: 5610



El **museu municipal de Manises** va ser creat per l'Ajuntament l'any 1967 i instal·lat en una casa del segle XVIII gràcies al llegat que, en favor de la ciutat, van fer Pilar Sanchis Causa i José Casanova Dalfó. Les actuals instal·lacions, inaugurades en 1990, van permetre albergar adequadament el constant increment dels seus fons, i està previst que siguin ampliades amb la finalitat de dotar-les i adaptar-les a l'actual forma d'entendre l'espai museu. Per a aquesta ampliació, l'Ajuntament de Manises ha adquirit la casa existent al costat de l'edifici actual de l'MCM. En aquest nou espai, hi haurà zones habilitades per a exposar tant part de la col·lecció de finals del segle XX i principis del XXI, com part de la important col·lecció de ceràmica d'autor pertanyent als fons de l'MCM en període temporal o permanent. Tot això farà possible mostrar una visió panoràmica de la producció de Manises des del segle XIV fins al segle XXI, amb la qual cosa es podrà aconseguir divulgar la ceràmica produïda a la ciutat des de la seua perspectiva històrica fins a la seua realitat actual.

El **Museo Municipal de Manises** fue creado por el Ayuntamiento en el año 1967 e instalado en una casa del siglo XVIII, como consecuencia del legado que en favor de la ciudad hicieron Pilar Sanchis Causa y José Casanova Dalfó. Las actuales instalaciones, inauguradas en 1990, que permitieron albergar adecuadamente el constante incremento de sus fondos, está previsto sean ampliadas con el fin de dotar, y adaptar el lugar, a la actual forma de entender el espacio museo. Para esta ampliación, el Ayuntamiento de Manises ha adquirido la casa existente junto al edificio actual del MCM. En este nuevo espacio, habrán zonas habilitadas para exponer tanto parte de la colección de finales del siglo XX y principios del XXI, como de la importante colección de cerámica de autor perteneciente a los fondos del MCM en periodo temporal o permanente. Todo ello hará posible mostrar una visión panorámica de la producción cerámica de Manises desde el siglo XIV hasta el siglo XXI, con lo que será posible dar a conocer los diferentes periodos de producción cerámica realizados en la ciudad desde su perspectiva histórica hasta su realidad actual.

The **Municipal Museum of Manises** was created by the Town Hall in 1967 and installed in an 18th century house, as a consequence of the legacy that Pilar Sanchis Causa and José Casanova Dalfó made in favor of the town. The current facilities, inaugurated in 1990, adequately accommodated the constant increase in its funds, and its expansion has already been planned in order to equip and adapt the installation to the current interpretation of the significance of space in a museum. To carry out the project, the Manises Town Hall has bought the house that is next to the current MCM building. In this new space, areas will be enabled to expose both part of the collection of the late twentieth and early twentyfirst centuries and part of the important collection of author ceramics belonging to the funds of the MCM in temporary or permanent periods. Consequently, a panoramic vision of the production of Manises from the fourteenth to the twenty-first centuries will be offered, and consequently the ceramics produced in the town will be disclosed both from a historical perspective and its current reality.



Guia del museu
Guía del museo
Museum guide



MUSEU
CERÀMICA
MANISES



Detall de la cuina
Detalle de la cocina
Kitchen detail

1. Vestíbul. Sala que va ser cuina-menjador de l'edifici original, construït en 1787, i que, durant la intervenció realitzada per a habilitar-lo com a museu en 1967, va ser revestida amb un alt sòcol de taulells decorats amb escenes de cuina, còpia de models valencians del segle XVIII, realitzats en el taller de José Gimeno Martínez (Manises 1888-1967). Aquest ceramista va ser el precursor en la recuperació historicista de la taulelleria valenciana del segle XVIII i de la pisa popular manisera del segle XIX.La sala està dedicada a la seua memòria.

1. Vestíbulo. Sala que fue cocina-comedor del edificio original, construido en 1787, y que durante la intervención realizada para habilitarlo como museo en 1967 fué revestida con un alto zócalo de azulejos decorados con escenas de cocina, copia de modelos valencianos del siglo XVIII, realizados en el taller de José Gimeno Martínez (Manises 1888-1967). Este ceramista fue el precursor en la recuperación historicista de la azulejería valenciana del siglo XVIII y de la loza popular manisera del siglo XIX; la sala está dedicada a su memoria.

1. Lobby. Room that was a kitchen-dining room of the original building, built in 1787. During the works carried out to condition the building as a museum in 1967, the room was lined with a high tiled skirting decorated with kitchen scenes, a copy of Valencian pieces of the century XVIII and made in the workshop of José Gimeno Martínez (Manises 1888-1967). This ceramic artist was the forerunner in the historical recovery of 18th century Valencian tilework and also of the popular 19th century earthenware from the town of Manises; the room is dedicated to his memory.

2. Tecnologia. Els més de set-cents anys de dedicació continuada a la fabricació de ceràmica, han suposat la concentració d'una cultura ceràmica d'indubtable valor, la qual, en els seus processos més tradicionals i de manera resumida, es mostren en aquesta sala mitjançant fotografies i ferramentes originals. Hi ha cinc apartats: les argiles i la preparació de les pastes, la consecució de la forma, els vidriats, la decoració i la cocció. El contingut d'aquesta sala és un complement didàctic a la ceràmica històrica de Manises que s'exposa en la resta de sales del museu. Cal destacar el forn per a la cocció de reflex metàl·lic realitzat per l'últim constructor de forns de tipus àrab, José Rodrigo Cerveró (Manises, 1909-1988), i la maqueta d'una fàbrica de pisa de mitjan segle XX, realitzada per Francisco Tárrega Castellano (Pedralba, 1939- Manises, 2018).

2. Tecnología. Más de setecientos años de dedicación continuada a la fabricación de cerámica, han supuesto la concentración de una cultura cerámica de indudable valor que, en sus procesos más tradicionales y de manera resumida, se muestran en esta sala mediante fotografías y herramientas originales, dentro de cinco apartados: las arcillas y la preparación de las pastas, la consecución de la forma, los vidriados, la decoración, y la cocción. Lo cual supone un complemento didáctico a la cerámica histórica de Manises que se expone en las restantes salas del museo. Cabe destacar el horno para la cocción de reflejo metálico realizado por el último constructor de hornos de tipo árabe, José Rodrigo Cerveró (Manises, 1909-1988), y la maqueta de una fábrica de loza de mediados del siglo XX, realizada por Francisco Tárrega Castellano (Pedralba, 1939- Manises, 2018).

2. Technology. More than seven hundred years of constant dedication to the manufacture of ceramics in Manises have lead to a ceramic culture concentration of undoubted value. In this room, original photographs and tools are exhibited in order to offer a brief overview of the most traditional processes. The exhibition has been divided into five sections: clay and paste preparation; the modeling of the piece; the glazing; the decoration; and finally, the firing. All together, it is an ideal didactic complement to the historical pottery of Manises exhibited in the other museum rooms. Worth mentioning is the kiln for the firing of metallic reflection made by the last builder of Arabic-type kilns, José Rodrigo Cerveró (Manises, 1909-1988), and the model of an earthenware factory from the mid-20th century, made by Francisco Tárrega Castellano (Pedralba, 1939-Manises, 2018).

Caixa per enformar platets,
s. XX; donació Francisco i
Luis Lahuerta, MCM
Inv. E-1
Caja para hornear platitos,
s. XX; donación Francisco
y Luis Lahuerta,
MCM Inv. E-1
Box for firing small plates,
20th century; Francisco
and Luis Lahuerta's
donation, MCM Inv. E-1



Taulell, 1465 - 1475;
excavació, MCM Inv. 5224
Azulejo, 1465 - 1475;
excavación, MCM Inv. 5224
Tile, 1465 - 1475;
excavation, MCM Inv. 5224



3. Segles XIV–XVI. La ceràmica goticomudèjar decorada en blau i/o reflex daurat que es mostra en aquest espai, té especial rellevància, ja que són peces procedents de troballes i excavacions arqueològiques efectuades en el subsol de la ciutat, i representa una producció de qualitat excepcional durant els segles XIV al XVI, gràcies al qual Manises ocupa un lloc privilegiat en la història de la ceràmica mundial. En aquesta sala es troben des de peces amb defectes patits durant el procés de fabricació, fins a peces més notables de sèries decorades en blau, i blau amb reflex metàl·lic. Hi destaca la mostra de part de la col·lecció de paviments d'aquesta mateixa època, majoritàriament trobats en el subsol de Manises, els quals han sigut muntats en la seua disposició original.

3. Siglos XIV–XVI. La ceràmica gótico-mudéjar, decorada en azul y/o reflejo dorado que se muestra en este espacio, tiene especial relevancia por tratarse de piezas procedentes de hallazgos y excavaciones arqueológicas efectuadas en el subsuelo de la ciudad, y representa una producción de calidad excepcional durante los siglos XIV al XVI, gracias a la cual Manises ocupa un lugar privilegiado en la historia de la cerámica mundial. También debemos señalar las piezas con defectos sufridos durante el proceso de fabricación y que se exhiben aquí, junto con la notable colección de piezas de series decoradas en azul y/o con reflejo metálico. Destacar la muestra de parte de la colección de pavimentos de esta misma época, en su mayor parte hallados en el subsuelo de Manises que han sido montados en su disposición original.

3. XIV - XVI Centuries. The Gothic-Mudejar ceramics, decorated in blue and/or gold reflection, shown in this exhibition are of remarkable relevance because they belong to archaeological finds and excavations carried out in the town, and are also a representation of the works from the 14th to the 16th centuries, thanks to which Manises occupies a privileged place in the history of world ceramics. We can contemplate from pieces with flaws suffered during the elaboration process, to the most notable series decorated in blue and metallic reflection. It is worth highlighting the display of part of the collection of pavements belonging to the same period, which were found for the most part in the Manises subsoil and are represented as they were originally.

4. Segles XVII–XVIII. L'expulsió dels moriscos del Regne de València en 1690, al costat de la menor demanda de ceràmica daurada i taulells —la qual es produeix per la competència de la innovadora ceràmica policroma elaborada a Sevilla i Talavera—, va suposar per a Manises un període de recessió que no va poder evitar-se ni amb la creació en 1619 del “Gremi de Mestres d’Obra de Terra”. Si en un primer moment l'actuació d'aquest gremi professional va tindre efectes beneficiosos per a la indústria de Manises, prompte es va convertir en un fre per a les innovacions, en impedir, per afany proteccionista, que s'implantaren els nous avanços tècnics i, amb ells, els estètics. Del segle XVIII, principalment, són els exemplars que ací es mostren de pisa de reflex metàl·lic decorada amb els temes del pardalot i la clavellina, entre altres, i una col·lecció molt interessant de ceràmiques decorades en blau, o blau i morat; i junt amb aquestes, una bona mostra de la taulelleria policroma coetània produïda a les fàbriques de València, igual que el paviment de la sala.

4. Siglos XVII–XVIII. La expulsión de los moriscos del Reino de Valencia en 1690, junto a la menor demanda de loza dorada y azulejos —que se produce por la competencia de la innovadora cerámica policroma elaborada en Sevilla y Talavera—, supuso para Manises un periodo de recesión que no pudo evitarse ni con la creación en 1619 del “Gremi de Mestres d’Obra de Terra”. Si en un primer momento la actuación de este gremio profesional tuvo efectos beneficiosos para la industria de Manises, pronto se convirtió en un freno para las innovaciones, al impedir, por afán proteccionista, que se implantaran los nuevos avances técnicos y, con ellos, los estéticos. Del siglo XVIII, principalmente, son los ejemplares que aquí se muestran de loza de reflejo metálico decorada con los temas del pardalot y la clavellina, entre otros, y una muy interesante colección de cerámicas decoradas en azul, o azul y morado, y junto a estas, una buena muestra de la azulejería policroma coetánea producida en las fábricas de Valencia, al igual que el pavimento de la sala.

4. XVII–XVIII Centuries. The expulsion of the Moors from the Kingdom of Valencia in 1690, together with the lower demand for golden earthenware and tiles caused by competition from the innovative polychrome ceramics made in Seville and Talavera, meant a period of recession for Manises that not even the creation in 1619 of the “Gremi de Mestres d’Obra de Terra” was able to alleviate. Although it is true that at first the performance of this professional union had beneficial effects for the Manises industry, it would soon become an obstacle to innovations, by preventing, due to its protectionist policy, the introduction of new technical advances and, consequently, those of an aesthetic nature. The specimens shown here, mostly belonging to the 18th century, are made of metallic reflection earthenware decorated with pardalot i clavellina (bird and carnation motifs), among others. They constitute a rather interesting collection of ceramics decorated in blue, or blue and purple. In addition, we can also see a sample of contemporary polychrome tiles produced in the factories of Valencia, as is the floor of this room.

5. Segle XIX. És el període en el qual la ceràmica local aconsegueix un nou auge, a mesura que els obradors de pisa basta es reconverteixen en fàbriques de pisa fina i de taulells. Pel que respecta a la pisa, la part principal de la producció seran els objectes utilitaris d'ús domèstic -plats i pitxers, principalment-, però també tindran una presència cada vegada major les peces en funció decorativa; en general, es tracta de ceràmiques realitzades amb molt bona tècnica i amb una estètica popular, que té, en la seguretat de la pinzellada i en el seu vibrant colorit, els principals trets. Una de les vitrines està dedicada a la producció de l'Alcora, amb la finalitat d'il·lustrar la influència que aquesta manufactura va exercir sobre els obradors manisers a la fi del segle XVIII i principis del XIX. L'inici de la producció de taulells a Manises, després d'un parèntesi de més de dos segles, està vinculat a la decisió de l'industrial valencià Rafael González Valls (València, 1800-1853) d'instalar una fàbrica de taulells en entre 1840 i 1850. Les fàbriques que s'estableixen a Manises -o s'hi reconverteixen- per a produir taulells en la segona meitat del segle XIX van ascendir a setze. D'aquestes, n'és la taulelleria que s'exhibeix en aquestes sales. Hi destaquen el grup de làpides mortuòries procedents de l'antic cementeri de Manises i el conjunt de taulells recuperat de la casa dels Huerta-Gallego, llar d'una destacada família de taulellers.

5. Siglo XIX. Es el periodo en el que la cerámica local alcanza un nuevo auge, a medida que los obradores de loza basta se reconvierten en fábricas de loza fina y de azulejos. Por lo que respecta a la loza, la parte principal de la producción serán los objetos utilitarios de uso doméstico - platos y jarras, principalmente -, pero también tendrán una presencia cada vez mayor las piezas en función decorativa; en general se trata de cerámicas realizadas con muy buena técnica y con una estética popular, que tiene en la seguridad de la pincelada y en su vibrante colorido los principales rasgos. Una de las vitrinas está dedicada a la producción de Alcora, con el fin de ilustrar la influencia que esta manufactura ejerció sobre los obradores maniseros a finales del siglo XVIII y principios del XIX. El inicio de la producción de azulejos en Manises, después de un paréntesis de más de dos siglos, está vinculado a la decisión del industrial valenciano Rafael González Valls (Valencia, 1800 - 1853) de instalar una fábrica de azulejos entre 1843 y 1850. Las fábricas que en Manises se establecen - o se reconvierten- para producir azulejos en la segunda mitad del siglo XIX ascendieron a dieciséis, del conjunto de ellas es la azulejería que se exhibe en estas salas; a destacar el grupo de lápidas mortuorias procedentes del antiguo cementerio de Manises y el conjunto de azulejos recuperado de la casa de los Huerta - Gallego, hogar de una destacada familia de azulejeros.

5. XIX Century. The nineteenth century is the period in which local ceramics achieve a new growth, as quite a few earthenware workshops are converted into fine earthenware and tile factories. Regarding earthenware, the main part of the production will be mainly household utilities, plates and jugs, but the decorative pieces will also have a growing presence. In general, these are ceramics made with excellent technique and a popular aesthetic, whose outstanding features are the firmness of the brushstroke and the vibrant colors. One of the showcases is dedicated to the production of Alcora, in order to illustrate the influence that this manufacture had on Manises' makers in the late eighteenth and early nineteenth centuries. The resumption of tile production in Manises, after a hiatus of more than two centuries, is linked to the decision of the Valencian industrialist Rafael González Valls (Valencia, 1800 - 1853) to install a tile factory among 1840 and 1950. Up to sixteen factories were opened or adapted in Manises to dedicate their production to tile in the second half of the 19th century. The tilework on display in these rooms belongs to those production centers. It is worth mentioning the group of headstones from the old Manises cemetery and the set of tiles recovered from the Huerta-Gallego house, home to an outstanding family of tile makers.



Pitxer, s. XIX;
MCM Inv. 303
Jarra, s. XIX;
MCM Inv. 303
Pitcher, 19th century;
MCM Inv. 303